

عنوان مقاله:

ظرفیت های زبان قرآن در زمان حاضر

محل انتشار:

مجله پژوهش های قرآن و حدیث، دوره 45، شماره 2 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسنده:

ابوالفضل خوش منش - دانشگاه تهران، استادیار

خلاصه مقاله:

توجه به موضوع «زبان» و دانش «زبان شناسی»، سابقه دیرینه ای دارد و در دو قرن اخیر نیز منزلت ویژه ای یافته است. از آنجا که دین اسلام نیز دارای بنیانی «زبانی» است، جا دارد که بنیان و اساس این دین یعنی «زبان» آن همچنان با نگاهی جدید و متناسب با کارکردهای امروزی زبان مورد بازبینی و واکاوی قرار گیرد. امروزه نقش «زبان» در پایه ریزی یک فرهنگ و تمدن و ارتباط آن با مولفه های تمدنی، روشن است و با توجه به نیازها و چالشهای فرهنگی جهان معاصر، بر امت اسلامی فرض است تا به این سرمایه ممتاز نگاهی عصری داشته باشد و از آن بهره های روزآمد ببرد. نسبت و ارتباط فراگیر زبان قرآن با فاهمه همگانی انسانی، دوام و ماندگاری آن، برتری آن بر زبانهای انسانی و برخورداری از «فضل» و «هیمنه» ای الهی، قابلیت نفوذ و برقراری ارتباط قلبی و درونی و نیز بلاغت و جنبه های هنری آن، از جمله ممیزات این زبان اند که در زمان حاضر توجهی ویژه به آنها لازم است. هدف مقاله، آوردن زمینه هایی از کارکردهای زبانی فوق و بیان توانایی های کلام الله مجید در این زمینه هاست.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1892387>

